

Nr 110.

Av herr Engkvist m. fl., om förhöjd pension åt fanjunkaren
P. Silfverberg.

Fanjunkaren i kungl. Skånska kavalleriregementets reserv *Per Silfverberg* lämnar från och med den 1 april i år sin anställning i statens tjänst efter att vid försvaret ha tjänat i manskapsanställning i 9 år 9 månader samt såsom rullföringsbiträde och i motsvarande befattning, avsedd för pensionerad underofficer, i 35 år 8 månader, d. v. s. under en sammanlagd tjänstetid av 45 år 5 månader. Under sin anställning har Silfverberg icke varit underkastad bestämmelser om tjänstepension. I egenskap av fanjunkare i reserven har han dock tillerkänts rätt till reservpension enligt 1912 års reservbefälsförordning, vilken pension emellertid icke utgått under den tid han innehåft sin arvodesanställning.

Frågan om pension åt Silfverberg har varit föremål för 1949 års riksdags prövning i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 142 angående pension åt vissa i statens tjänst anställda personer m. fl. Vid nämnda tillfälle har Silfverberg av riksdagen medgivits att under sin återstående livstid uppbära en årlig pension av 2 232 kronor från och med månaden näst efter den, varunder han lämnar sin anställning.

Den Silfverberg tillerkända pensionen, 2 232 kronor per år, finna under-tecknade vara anmärkningsvärt låg med hänsyn till dennes långa anställningstid hos staten och den kvalificerade tjänst han därunder fullgjort. Silfverberg, som är född den 29 mars 1886 och således uppnår 65 års ålder den 29 mars detta år, har vid sin förestående avgång ur tjänst från och med den 1 april tjänat vid försvaret i oavbruten följd sedan den 1 november 1905, då han antogs till volontär vid förutvarande kungl. Skånska dragonregementet. Under denna tid har han förrättat underofficers tjänst alltsedan den 12 juni 1914, då han förordnades till sergeant i nyssnämnda regemente. Han övergick sedermera till sergeant i samma regementes reserv den 1 augusti 1915 och utnämndes till fanjunkare i kungl. Skånska kavalleriregementets reserv den 30 mars 1936.

Silfverberg förordnades den 2 augusti 1915 i för underofficer avsedd befattning som rullföringsbiträde vid Tomelilla rullföringsområde nr 4. I samband med omorganisation av inskrivningsväsendet år 1942 övergick han till arvodesbefattning, först såsom expeditionsunderofficer vid kungl. Skånska kavalleriregementet samt från och med den 1 oktober 1942 såsom biträde i personaldetaljen vid kungl. Skånska pansarregementet. Han har alltså, när han den 1 april avgår från sistnämnda befattning, innehåft underofficers tjänst i 35 år 8 månader.

Under sin arvodesanställning har Silfverberg åtnjutit förmåner, bestämda med hänsyn till att han förrättat underofficers tjänst. I nu innehavd tjänst åtnjuter han sålunda lön enligt 20 löneklassen å löneplan nr 1 i statens allmänna avlöningsreglemente, d. v. s. i fanjunkares slutlöneklass.

Den pension som tillerkänts Silfverberg är emellertid exceptionellt låg. Den är sålunda lägre än lägsta ifrågakommande pension enligt 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente. Begynnelseunderlaget av sistnämnda pension är 2 520 kronor per år eller 288 kronor mer än Silfverbergs. Vidare kan nämnas, att biträdespersonal i kontors- och kanslibiträdesbefattningar, vilka inom försvaret oftast äro närmast underställda underofficer i arvodesbefattning, tillförsäkras pension, som är 50—75 % högre än den Silfverberg tillerkänts. Begynnelseunderlaget av pension till kontorsbiträde och kanslibiträde är 3 528 kronor resp. 4 008 kronor per år, vilket gör 1 296 kronor resp. 1 776 kronor mer än för Silfverberg. För fanjunkare på aktiv stat, för vilken pensionsåldern är 50 år, är pensionen mer än dubbelt så hög som den pension Silfverberg avses erhålla vid avgång efter fyllda 65 år. Merbeloppet av grundpensionen är i nämnda fall 2 880 kronor per år. Även om hänsyn togs till den reservpension Silfverberg äger uppbära från och med avgången från arvodestjänsten, vilken uppgår till 1 188 kronor per år, är han uppenbart i ett relativt sett mycket ogynnsamt läge i fråga om pensionsförmåner.

Då Silfverberg under sin långa tjänstetid städse gjort sig känd för berömvärd nit och den största noggrannhet få vi med stöd av det anförda hemställa,

att riksdagen måtte taga frågan om pension åt Silfverberg under förnyad prövning och därvid överväga att med hänsyn till dennes långvariga och oförvitliga tjänst i kvalificerad befattning tillerkänna honom ökade pensionsförmåner.

Stockholm den 24 januari 1951.

Gunnar Engkvist.

Filip Kristensson.

Jöns Nilsson.